

вропейскытъ боеве. Когато отишъль на Еюбъ да припаше сабята на Османа, той са запрѣлъ прѣдъ кжшлата на Еничерытъ и, откакъ поелъ по обычаю чашата съ шербетя отъ ржцѣтъ на агата, рекъль: “Другари, надѣя са на пролѣтъ да піемъ шербеть подъ стѣнѣтъ на Бендеръ“.

Франція са благодареше отъ тѣзи расположенія и не крияше своята благодарность отъ Султана. Френскій царь откупи отъ малтезскытъ Рицари адмиралскія турскы корабъ, който бѣше паднѣлъ въ плѣнь и който бѣше за Султанытъ твърдѣ важенъ, и го проводи въ Цариградъ съ голѣми тѣркества. Нѣ Портата нерачѣ да проводи въ Франція посланникъ да благодарї за туй великодушіе.

При все туй европейскытъ събитія принудихъ Портата да постигне своя съюзъ съ Франція.

Русія продължаваше своето дѣло на нападаніята и полагаше усилія да присъедини на свойтъ владѣнія и Турція, Полща и Швеція. Тя виждаше обаче, че стараніята ѝ за туй не ще сполучятъ, и че Швеція такожде е запазена отъ нейцытъ честолюбія. Оставаше беззащитна само Полща. Трѣбаше отъ нея да почне, и руската войска напастинѣ напѣли туй злочесто царство, което въ своето стѣненіе поискъ помощь отъ Франція и Турція. Нѣ Франція употреби всѣкакви извишенія и остави тѣзъ помощь само на Турція.

Дѣятелный и благонамѣренный Мустафа Зѣ са заклѣ венчко да пожертвува за отмѣщеніе на Русія, която всякий часъ развалише договоритъ и обѣщаніята си. За зла честь турската сила, нейнѣтъ войски и нейнѣтъ финансіи бѣхъ твърдѣ много разстроены и военната ревностъ на Султана трѣбаше да са посдѣржи. “Какво могж направіж самси, казваше той на кжрѣмскія Ханъ. Азъ са трудѣ да тура редъ въ Дѣржавата; никой около мене нещѣ да пожертвува свойтъ интересы въ тозъ тежъкъ трудъ“.

Между туй рускытъ агенты прѣскахъ семената на въстаньето въ гърцкытъ области на Турція. Калугери кръстосвахъ Тессалія и Морея и приготвяхъ едно московско на-